

Koppig

Koppig

De gekte
Van de wereld
In mijn nek.
Mijn achterhoofd
als fragmentatiebom.
Zoveel koppigheid
Zoveel opstandigheid.
Dat alleen tegen
hoe werkelijk is.
Nek, schouders en
Achterhoofd als
Klomp steen.
Die gekte
Is in mij geslagen
Verloren ben ik
In haar labyrint.

Ook koppig
Stap ik eruit
Ik weet zeker
Er is een anders.
Het maakt niet uit
Wat anderen doen
Hieraan blijf ik trouw.
Tegen ?beter? weten in,
Tja wat is beter?
In deze wereld
Maar niet ervan.